

Hyvä sukulainen, kyllä suku on merkillinen asia.

Yleensä sukuun lasketaan kuuluvan ainakin oma perhe, vanhempien vanhemmat ja isovanhemmat sekä sisarukset perheineen. On äidin puoleinen suku ja isänpuoleinen. Ajan myötä suku laajenee. Syntyy serkkuja, pikkuserkkuja. Sukuun naidaan muista suvuista jäseniä. On natoja, kälyjä, enoja, tätejä, lankoja, vävyjä, miniöitä, anoppeja, appeja. Kun perheet hajoavat ja otetaan uusia puolisoita, tulee sukuun puolikkaita; isä-puoli, äiti-puoli, sisko-puoli.

Onko sukulainen vain verisukulainen? Voiko sisarpuolen laskea sukulaiseksi, vaikka hänessä ei virtaa oman suvun verta lainkaan? Entäpä, kun on ikänsä luullut olevansa tietyn miehen jälkeläinen ja saakin äidiltään tai dna-testeissä tietää, että näin ei ole, lakkaako silloin olemasta sen suvun jäsen? Kuuluuko perheeseen adoptoitu lapsi sukuun?

Joillekin suku on selkeä kokonaisuus. Toisilla puolestaan ei ole tietoa, mihin sukuihin he kuuluvat. Jollekin elämä tuo yllätyksiä sukuasioissa vielä viime metreillä ja hän saa uusia sisaruksia perintöä jaettaessa.

Suvun tutkiminen on mielenkiintoista. En ole sukututkija vaan ihan tavallinen juuristaan kiinnostunut eläkeläinen. Heräsin huomaamaan, että en tiedä äitini puolen suvusta paljoakaan. Onnekseni mummoni velipuoli vielä elää ja sain haastella hänen kanssaan ja minulle avautui aivan uudella tavalla lähistoria torppareineen ja suomalaisuusaatteineen.

Tajusin myös miten hankalaa sukututkimus voi olla. Tässä tapauksessa mummoni isä ja hänen kolme veljeään olivat suomentaneet sukunimensä jokainen eri lailla. Olin kyllä tietoinen esimerkiksi herroista Aho ja Vainio, mutta nyt vasta minulle selvisi, että he olivat olleet veljeksiä. Mieltäni alkoi askarruttaa, miksi veljekset olivat valinneet jokainen eri nimen, olivatko he riidoissa keskenään vai jääräpäitä? Onkohan tämä jatkossakin tällaista, että yksi vastaus herättää kaksi kysymystä.

Miten pääsen tästä eteenpäin? Mistä saan tietoa näistä veljeksistä, joista sukulaismieskään ei tiennyt juuri mitään nimien lisäksi? **Paavo Kuismalta** sain onnekseni joitakin internet-osoitteita, joiden avulla sain lisätietoa. Ohjelmat olivat HisKi-hakuohjelma, Digihakemisto ja Suomen Sukuhistoriallinen Yhdistys, SSHY.

Tiedän, että **Erkki Virolainen** on selvittänyt useamman henkilön sukulaisuussuhteita. Näiden myötä näille juuriensa etsijöille on syntynyt siteitä aivan uuteen sukuun, tähän meidän Kuismalaisten joukkoon.

Mielestäni omaan sukuun tutustuminen auttaa ymmärtämään myös itseään. Olen aina tuntenut vetoa maalle ja minulla on ”mökin-muijan” sielu. Nyt sen ymmärrän, sillä olenhan torppareiden ja maanviljelijöiden sukua.

Lopuksi tosi tarina elävästä elämästä. Anoppi meni naimisiin ex-vävynsä kanssa. Anopista tuli näin miehensä lapsen (oman lapsenlapsensa) äitipuoli. Miehestä puolestaan tuli naimakaupan myötä oman lapsensa vaaripuoli ja entisen vaimonsa isäpuoli.

Lämpimin sukuterveisin Päivi Hallikainen